

Uchwała Nr 376/2010
Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 29 kwietnia 2010 r.

w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw

Na podstawie § 3 ust. 5 Statutu Państwowej Komisji Akredytacyjnej Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej uchwala, co następuje:

§ 1

Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej zgłasza uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz niektórych innych ustaw.
Uwagi zawarte są w załączniku do niniejszej uchwały.

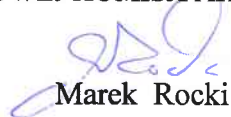
§ 2

Niniejsza uchwała zostanie przekazana Ministrowi Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
PAŃSTWOWEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ


Marek Rocki



UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY

- Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw
(z dnia 30 marca 2010 r.)

UWAGI DO ART. 1.

USTAWA PRAWO O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

pkt. 1.

lit. b.

- pkt. 7 - 10) proponuje się ujednoczenie struktury i zakresu zawartych w tych punktach definicji; powinny one obejmować określenie wymagań wstępnych, istoty (celu) kształcenia na danym poziomie, oraz uprawnień jakie uzyskają absolwenci. Ponadto przy określeniu celu studiów nie uwzględniono umiejętności niezbędnych do funkcjonowania na rynku pracy oraz przygotowania do aktywnego uczestnictwa w demokratycznym społeczeństwie.
- pkt. 11) zaproponowana definicja studiów podyplomowych odbiega zakresem od definicji pozostałych poziomów kształcenia.

lit. c.

Obecnie obowiązująca definicja formy studiów jest pełniejsza.

lit. d.

- pkt. 12) i 13) definicje bardzo nieprecyzyjne, zawierające nieostre określenia „dominująca metoda...”, czy „... więcej niż połowa” (całość programu, to też więcej niż połowa). W odniesieniu do studiów stacjonarnych proponuje się, co do zasady, przyjęcie definicji dotychczasowej, natomiast w odniesieniu do studiów niestacjonarnych zapis, iż „nie więcej niż 40% programu studiów realizowana jest bez bezpośredniego kontaktu studentów z nauczycielami akademickimi”. Samodzielna praca studenta powinna być nieodłącznym atrybutem procesu studiowania, zatem użycie takiego określenia jako wyróżnika definiującego studentów niestacjonarnych jest niewłaściwe.

lit. e.

- pkt. 14a) przepisy wydane na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki mają

określić obszary wiedzy, z uwzględnieniem obszarów kształcenia określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym. Natomiast przepisy te (por. art. 9 pkt. 1) będą określać „sposób przyporządkowania poszczególnych kierunków studiów do obszaru kształcenia, dziedzin i dyscyplin naukowych, określonych w ustawie o stopniach naukowych”. Zatem przepisy te są niespójne.

lit. h.

Zaproponowana definicja standardów kształcenia nie uwzględnia postanowień art. 9b.

lit. i.

- proponowane brzmienie pkt. 18c i 18d są niespójne z art. 8a w brzmieniu proponowanym w pkt. 6, ponieważ nie obejmują słuchaczy studiów podyplomowych (definicja studenta zawarta w art. 2 pkt. 20 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym nie została zmieniona).
- pkt. 18e – w propozycji Grupy Roboczej do spraw KRK (GRKRK) wyróżnia się profile: ogólny, praktyczny i badawczy, przy czym każdy z nich jest profilem akademickim.
- pkt. 18f – z uwagi na inny obszar definicji zawartych w pkt. 18, 18a-e, proponuje się umieścić definicję filii uczelni po pkt. 29 jako 29a.

lit k.

- proponuje się skreślić wyraz „swoim”, a po wyrazie „oświadczeniu” dodać „, o którym mowa w art. 112 ust. 1,”.

pkt. 4.

art. 6 ust. 1

- pkt. 4 należy skorelować z art. 169 ustawy,
- pkt. 6 – uczelnia powinna wydawać świadectwa ukończenia studiów doktoranckich, natomiast przebieg tych studiów może być dokumentowany w załączniku, zgodnie z wzorem zaproponowanym na podstawie odrębnych przepisów.
- ust. 6 należy skorelować z art. 2 ust. 1 pkt. 18b – uprawnienia uczelni ustalone tym przepisem nie obejmują wydawania certyfikatów i dokumentów poświadczających uzyskanie kompetencji, o których mowa w pkt. 18b.

pkt. 5.

- ust. 2 – proponuje się zmianę redakcyjną: „Liczbę studentów studiów stacjonarnych w uczelni publicznej, których kształcenie finansowane jest z budżetu państwa...”.
- ust. 3 – zawarte w nim regulacje będą stanowić poważne ograniczenie dla rozwoju uczelni artystycznych, bowiem przy ogólnej liczbie kilkuset studentów 2% stanowić może np. 10 studentów, co uniemożliwi tworzenie nowych kierunków studiów.

pkt. 7.

- w art. 9 nie uwzględniono wymagań dotyczących infrastruktury, w tym bazy dydaktycznej, laboratoryjnej oraz biblioteki i dostępu do informacji. Ponadto w pkt. 1 wyrazy „kierunków studiów do obszaru kształcenia” należy zastąpić wyrazami „obszarów kształcenia i kierunków studiów do obszarów wiedzy”, a w pkt. 2 po wyrazach „a także wykaz” dodać wyrazy „obszarów kształcenia”.

pkt. 8.

W art. 9a powinny być również zdefiniowane wymagania merytoryczne (np. dotyczące zgodności dorobku naukowego z profilem kierunku) warunkujące zaliczenie do minimum kadrowego, a nie tylko formalne.

- w art. 9a ust. 1 wyrazy po przecinku „o którym mowa w art. 112a” proponuje się zastąpić wyrazami „według wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w drodze rozporządzenia”. Rozporządzenie, o którym mowa w pkt. 7 mogłoby także regulować pozostałe kwestie określone w ust. 1-4 tego artykułu oraz zaproponowane w art. 112a, a dotyczące krotności stanowienia minimum kadrowego i obowiązku składania oświadczeń w tym zakresie.

pkt. 10.

Art. 11:

- ust. 2 – KRK będą określać efekty kształcenia dla obszarów kształcenia, a nie poszczególnych kierunków studiów, dlatego też po wyrazie „Kwalifikacji” proponuje się dodać wyraz „właściwe”.

- w ust. 5 po wyrazach: „szkolnictwa wyższego” proponuje się dodanie wyrazów: „i Polską Komisję Akredytacyjną”;

- ust. 6 jest niespójny z ust. 48a, w związku z czym proponuje się zrezygnowanie z regulowania kompetencji PKA w tym przepisie;

- przepisy ust. 5 – 14 powinny dotyczyć także studiów międzykierunkowych.

- w ust. 8 w pierwszym zdaniu po wyrazach „szkolnictwa wyższego” proponuje się dodać wyrazy „oraz Polską Komisję Akredytacyjną”;

- w ust. 9 po wyrazach „szkolnictwa wyższego” proponuje się dodać wyrazy „w drodze decyzji”, a po wyrazach „kierunku studiów” wyrazy „i poziomie kształcenia”;

- proponuje się dodanie ust. 10a w brzmieniu:

„Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powiadamia Polską Komisję Akredytacyjną o podjętych decyzjach w sprawie zawieszenia lub cofnięcia jednostce organizacyjnej uprawnień do prowadzenia studiów, o których mowa w ust. 8-10.” Nałożenie

na ministra obowiązku powiadamiania o decyzjach podjętych w omawianym zakresie jest konieczne z uwagi na wprowadzenie obowiązku dokonywania przez PKA oceny, o której mowa w ust. 12;

- ust. 11 – przepis ten powinien zobowiązywać uczelnię do przekazywania ministrowi i PKA udokumentowanej informacji o usunięciu naruszeń, oraz przewidywać, iż nieprzekazanie informacji będzie traktowane jako niespełnienie wymagań.

Ponadto przepisy ust. 10-14 powinny dotyczyć także negatywnej oceny sformułowanej w wyniku akredytacji instytucjonalnej.

pkt. 12.

lit. c. – wyrazy „studentom i doktorantom” proponuje się zastąpić wyrazem „osobom”, bowiem przepisy, o których mowa w lit. b., powinny mieć zastosowanie także do tej grupy osób.

Proponuje się zmianę art. 34 poprzez dodanie ust. 2a w brzmieniu: „W przypadku gdy kontrola uczelni obejmuje badanie warunków realizacji procesu dydaktycznego minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego przekazuje dokumenty, o których mowa w ust. 2, Polskiej Komisji Akredytacyjnej.”.

pkt. 14.

- ust. 2 – proponuje się zmianę w części dotyczącej PKA i nadanie brzmienia: „2. Środki finansowe niezbędne do funkcjonowania Polskiej Komisji Akredytacyjnej i wykonywania przez nią zadań...” dalej, jak w projekcie. Budżet Komisji powinien nie tylko umożliwiać jej bieżące funkcjonowanie, ale także realizację corocznie zwiększających się zadań (do końca kwietnia 2009 r. Komisja podjęła 327 uchwał, a w tym samym okresie w 2010 r. – aż 414 uchwał).

- w ust. 3 pkt. 2 po użytych dwukrotnie wyrazach „Akredytacyjnej” należy dwukrotnie postawić przecinek i dodać wyrazy „członków Zespołu Odwoławczego”.

pkt. 21.

- ust. 4 pkt. 6 należy skorelować z ust. 2, który nie przewiduje w strukturze Centrum instytutów.

pkt. 22.

lit. a. - w art. 35 proponuje się dodanie ust. 3a w brzmieniu: „3a. Uchwały właściwych organów uczelni dotyczące uruchomienia lub zniesienia kierunku oraz utworzenia zamiejscowej jednostki organizacyjnej rektor przekazuje także Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie miesiąca od ich podjęcia.”

pkt. 23.

czy przepisy art. 37 nie powinny obejmować również związków uczelni niepublicznych?

pkt. 29.

Art. 46 ust. 4 i art. 48 ust.7 – brak przepisów przejściowych, rozstrzygających kwestię wliczania do ustalonego limitu kadencji dotychczasowego członkostwa w Radzie i Komisji.

pkt. 32.

Art. 48

- w ust. 2 proponuje się wyrazy „senaty uczelni” umieścić przed wyrazem „Radę” z uwagi na fakt, iż dominującą liczbę kandydatów zgłaszają właśnie senaty;
- w ust. 4 i 6 – powinno być „Komisji”, a nie „Rady”;
- ust. 5 nie zawiera treści normatywnych, bowiem każdy nauczyciel akademicki reprezentuje jakiś obszar kształcenia;
- pominięto dotychczasowy przepis art. 48 ust. 7 uprawniający rektora do zwolnienia członka PKA całkowicie lub częściowo z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych. Z uwagi na skalę zadań nakładanych na członków Komisji konieczne jest pozostawienie rektorowi dotychczasowego uprawnienia w tym zakresie (art. 46c ust. 3).

pkt. 33.

Art. 48a

- ust. 1 – powinno być, iż Komisja jest niezależną instytucją, a nie instytucją działającą niezależnie (od kogo?);
- ust. 2 – proponuje się skreślić wyrazy od „...oraz dążeniem” do końca zdania, bowiem dążenie do czegoś nie może być traktowane jako zasada realizacji zadań. Ponadto w ust. 2 wymienia się zasady, którymi Komisja kieruje się w swoich pracach, a w ust. 3 zasadę dokonywania ocen. Trudno znaleźć uzasadnienie do tego rodzaju zróżnicowania wymagań;
- w ust. 4 – czym różni się funkcjonowanie od działalności, dwa elementy które mają zostać objęte oceną? wystarczyłaby działalność.
- ust. 5 jest niespójny z przywołanym w nim art. 11 ust. 6 oraz art. 49 ust. 3;
- ust. 6 ponieważ zgodnie z art. 51 sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią zadań zapewnia sekretarz Komisji proponuje się wyraz „przewodniczący” zastąpić wyrazem „sekretarz”.

pkt. 34.

Art. 49

- ust. 1 pkt. 2 – proponuje się skreślenie wyrazów „w tym kształcenia nauczycieli”;
- ust. 1 pkt. 4 – uwaga, jak w pkt. 33;

- ust. 4 – wymieniony w tym przepisie art. 37 ust. 4 nie dotyczy zadań Komisji, a powołania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego likwidatora; co zatem komisja miałaby oceniać?

- ust. 5 proponuje się skreślić, wprowadzając jednocześnie stosowną zmianę w art. 48a ust. 5. Jest to przepis niesprzyjający realizacji podstawowego założenia nowelizacji, jakim jest poprawa jakości kształcenia. Z wnioskiem o dokonanie oceny będą z reguły występowały uczelnie spełniające wszystkie wymagania dotyczące tworzenia i funkcjonowania studiów, zwłaszcza iż uczelnie będą mogły wskazywać zakres tej oceny (uczelnie na własne żądanie będą kompletowały oceny częściowe?). Natomiast Komisja - dysponując określonym budżetem i możliwościami logistycznymi - mniej czasu i uwagi będzie mogła poświęcić jednostkom, w których właśnie jakość kształcenia nie będzie tak oczywista;

- ust. 6 – obecnie stosowana skala ocen jest szersza. Czy rzeczywiście powinna to być materia ustawowa?

- ust. 7 i 8 są wzajemnie sprzeczne.

pkt. 35.

Art. 49b – proponuje się skreślić. Z jednej strony powołuje się niezależną instytucję ekspercką, z drugiej zaś określa się kryteria, według których ma ona dokonywać ocen, a więc pozbawia się ją podstawowego atrybutu niezależności. Ponadto według tak sformułowanych wytycznych, nie odnoszących się do istoty oceny oraz nie różnicujących oceny programowej i instytucjonalnej, określenie racjonalnych i skutecznych kryteriów oceny jest niemożliwe.

pkt. 36.

lit. a.

- w jakim trybie i przez kogo będą wyłaniani dwaj przedstawiciele pracodawców?

lit. b.

- ust. 4 – przepisy wydane na podstawie art. 9 pkt. 2 nie określają obszarów kształcenia.

- ust. 5 – w danym obszarze kształcenia mogą nie funkcjonować organizacje pracodawców, bądź dla danego obszaru organizacje mogą nie wskazywać swoich przedstawicieli.

pkt. 37.

- budzi wątpliwości, ponieważ uchwały zawierają dane osobowe, a wykreślenie ich np. w przypadku gdy sprawy kadrowe stanowią jedyny zarzut, pozbawia sensu publikowanie takiej uchwały. Ponadto od podjętej uchwały uczelnia ma prawo wnieść wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W ocenie Komisji dotychczasowy sposób informowania o pracach Komisji na stronie internetowej oraz w przekazywanych do wszystkich uczelni publikacjach jest wystarczający. Pogląd ten potwierdzają proponowane w art. 36 ustawy o stopniach

naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki regulacje dotyczące CK. Mimo uprzednio zgłaszanych uwag, nie uregulowany został w pełniejszy sposób tryb odwoławczy od uchwał Komisji, a takie są oczekiwania międzynarodowych organizacji, których PKA jest członkiem.

Zaproponowane rozwiązania dotyczące PKA budzą także refleksje natury ogólnej. Komisja jest instytucją działającą na rzecz doskonalenia jakości kształcenia. Natomiast o możliwości kandydowania do Komisji nie decydują kompetencje merytoryczne, tj. pozycja naukowa, wiedza i doświadczenie dydaktyczne oraz w ocenie jakości kształcenia i akredytacji, a także zarządzaniu szkołą wyższą, w tym zarządzaniu jakością, ale wiek, płeć bądź fakt dwukrotnego pełnienia tej funkcji. Proponowane ograniczenia świadczą o niezrozumieniu istoty funkcjonowania PKA. Instytucję, która ze swej istoty ma być miejscem refleksji, czerpania z doświadczenia, źródłem wiedzy eksperckiej o jakości kształcenia w uczelniach próbuje się pozbawić możliwości czerpania z wiedzy tych, którzy tę wiedzę posiadają na najwyższym poziomie. Natomiast należałoby rozważyć wprowadzenie ograniczenia wieku przy konstruowaniu minimum kadrowego.

PKA inicjuje i wykonuje zadania, których celem jest doskonalenie jakości kształcenia. Aktywność w realizacji tych zadań ogranicza możliwość wykonywania innych obowiązków określonych w ustawie i statutach uczelni. Dlatego też członkowie Komisji mogą być z nich całkowicie lub częściowo zwolnieni. Waga i ranga pracy świadczonej na rzecz Komisji, a więc i szkolnictwa wyższego, powinna być oceniona i doceniona oraz wliczana do dorobku eksperckiego i uwzględniana przy okresowej ocenie nauczycieli akademickich.

Druuga refleksja dotyczy proponowanej struktury organizacyjnej Komisji. W skład Komisji mają wchodzić zespoły obszarów kształcenia. Zgodnie z projektowaną klasyfikacją obszar nauk społecznych ma obejmować kierunki pozostające dotychczas w kompetencjach zespołów kierunków studiów: społecznych i prawnych, ekonomicznych i częściowo wojskowych, co oznacza iż jeden zespół rozpatrywałby ponad 50% kierowanych do Komisji wniosków oraz dokonywałby ok. 40% ocen, przy czym liczba uczelni prowadzących lub ubiegających się o prowadzenie tych kierunków systematycznie rośnie. Zatem struktura organizacyjna Komisji nie będzie dostosowana do wykonywanych przez nią zadań.

Ponadto nie przewidziano żadnych przepisów przejściowych. Jeżeli, jak założono, w skład Komisji mają wchodzić zespoły obszarów kształcenia, a obszary kształcenia zostaną określone po wydaniu rozporządzenia w sprawie obszarów nauki, dziedzin i dyscyplin naukowych, to wielce prawdopodobny będzie brak tej klasyfikacji w momencie powoływania

Komisji na kadencję 2012-2015 (ustawa ma wejść w życie 1 października 2011, a obecna kadencja Komisji upływa z dniem 31 grudnia 2011).

Państwowa Komisja Akredytacyjna po raz kolejny przedstawia propozycję tego rozdziału:

32) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 48.** 1. Polska Komisja Akredytacyjna, zwana dalej Komisją, jest niezależną instytucją, działającą w ramach systemu szkolnictwa wyższego na rzecz doskonalenia jakości kształcenia.

2. Komisja w swoich pracach kieruje się zasadą rzetelności, bezstronności i przejrzystości realizowanych działań.

3. Polską Komisję Akredytacyjną powołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Komisja liczy nie mniej niż siedemdziesięciu i nie więcej niż dziewięćdziesięciu członków.

5. Kadencja Komisji rozpoczyna się 1 stycznia i trwa cztery lata.”

33) po art. 48 dodaje art. 48a w brzmieniu:

„**Art. 48a.** 1. Członków Komisji minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołuje spośród kandydatów zgłoszonych przez senaty uczelni, Radę, Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej oraz ogólnokrajowe stowarzyszenia naukowe i organizacje pracodawców.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego powołując członków Komisji uwzględnia iż:

1) członkiem Komisji może być nauczyciel akademicki posiadający co najmniej stopień naukowy doktora, uznaną pozycję naukową, duże doświadczenie dydaktyczne oraz w ocenie jakości kształcenia i akredytacji, a także zarządzaniu uczelnią, w tym zarządzaniu jakością,

2) osoby posiadające tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego stanowią co najmniej 70% składu Komisji,

3) członkowie poprzedniej kadencji stanowią nie mniej niż 30% składu Komisji,

4) uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy członka Komisji; wymóg ten nie dotyczy członków Komisji będących przedstawicielami pracodawców,

5) w składzie Komisji są przedstawiciele wszystkich obszarów kształcenia.

3. Członkiem Komisji z mocy prawa jest przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 1, zgłaszają kandydatury w sposób umożliwiający spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 2, oraz w art. 50 ust. 5.
5. Do członków Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 46a ust. 1-3.
6. Mandat członka Komisji w trakcie kadencji wygasa w przypadkach określonych w art. 46b ust. 1. Do powołania nowego członka stosuje się odpowiednio przepis art. 46b ust. 2.
7. Członek Komisji może być odwołany, na wniosek prezydium Komisji, przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.
8. Rektor uczelni, na wniosek członka Komisji, może zwolnić go częściowo lub - w przypadku przewodniczącego i sekretarza Komisji oraz przewodniczących zespołów - całkowicie, z obowiązku prowadzenia zajęć dydaktycznych. Na wniosek rektora minister sprawujący nadzór nad daną uczelnią może refundować koszty poniesione przez uczelnię z tego tytułu.”

34) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 49.** 1. Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego opinie i wnioski dotyczące:

- 1) utworzenia uczelni;
- 2) dokonanej oceny efektów kształcenia na danym kierunku (studiach międzykierunkowych) oraz przestrzegania warunków prowadzenia studiów;
- 3) przywrócenia zawieszonych uprawnień do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia;
- 4) dokonanej oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 5) utworzenia przez uczelnię zagraniczną uczelni lub filii na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Komisja może zwracać się do uczelni o udzielenie wyjaśnień i informacji oraz przeprowadzać wizytacje uczelni.
3. W związku z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1-5, Komisja może przetwarzać dane osobowe nauczycieli akademickich i studentów ocenianych uczelni w zakresie niezbędnym do wykonania tych zadań.
4. Do członków oraz ekspertów Komisji stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm). Wyłączenia członka Komisji lub eksperta dokonuje sekretarz Komisji.”

35) po art. 49 dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

„Art. 49a. 1. Komisja dokonuje oceny efektów kształcenia prowadzonego na danym kierunku studiów (studiach międzykierunkowych) oraz spełnienia warunków niezbędnych do prowadzenia studiów, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt. 3 (akredytacja programowa) lub oceny działalności podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni (akredytacja instytucjonalna).

2. Akredytacja instytucjonalna nie może być przeprowadzona w jednostce, która nie uzyskała uprzednio akredytacji programowej.

3. Komisja przeprowadza oceny z własnej inicjatywy lub na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

4. Wyniki ocen wraz z uzasadnieniem i wynikającymi z nich wnioskami, Komisja przedstawia ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego w terminie miesiąca od dnia zakończenia postępowania oceniającego.

5. Opinie w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, 3 i 5, Komisja wyraża w terminie nie dłuższym niż cztery miesiące od dnia otrzymania wniosku. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący Komisji może wnioskować o przedłużenie terminu.

6. Oceny i opinie w sprawach, o których mowa w art. 49 ust. 1 pkt. 1 – 4, w odniesieniu do uczelni wojskowych, służb państwowych, artystycznych, medycznych oraz morskich Komisja przekazuje również odpowiednio ministrom wskazanym w art. 33 ust. 2.

7. Komisja na swojej stronie internetowej prowadzi wykaz ocenionych programów i akredytowanych jednostek.

Art. 49b. Komisja współpracuje z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami i organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego, w szczególności z tymi, których przedmiotem działania jest ocena jakości kształcenia i akredytacja.

36) w art. 50-53 otrzymują brzmienie:

Art. 50. 1. Komisja działa na posiedzeniach plenarnych oraz przez swoje organy.

2. Organami Komisji są:

- 1) przewodniczący,
- 2) sekretarz,
- 3) prezydium,
- 4) zespoły kierunków studiów,
- 5) przewodniczący zespołów kierunków studiów.

3. W skład prezydium wchodzi:

- 1) przewodniczący Komisji;

- 2) sekretarz;
 - 3) przewodniczący zespołów, o których mowa w ust. 4;
 - 4) przewodniczący Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) dwaj przedstawiciele organizacji pracodawców.
4. W skład Komisji wchodzi zespoły kierunków studiów, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt. 2.
5. W skład zespołu wchodzi co najmniej pięciu członków Komisji, będących przedstawicielami danego obszaru kształcenia, w tym co najmniej trzech posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinach lub dyscyplinach naukowych związanych z tym obszarem kształcenia oraz co najmniej jeden przedstawiciel organizacji pracodawców, jeżeli do danego obszaru kształcenia taki przedstawiciel został zgłoszony. Liczba członków zespołu jest uzależniona od liczby kierunków studiów pozostających w kompetencjach danego zespołu i liczby jednostek organizacyjnych prowadzących te kierunki.
- Art. 51.** 1. Przewodniczącego Komisji oraz jej sekretarza powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.
2. Przewodniczący Komisji kieruje jej pracami, zwołuje posiedzenia plenarne Komisji, z wyjątkiem pierwszego w danej kadencji, które zwołuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, przewodniczy jej obradom, reprezentuje ją na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komisji. Przewodniczący sprawuje nadzór nad Biurem Państwowej Komisji Akredytacyjnej.
3. Przewodniczący Komisji w szczególnych przypadkach może upoważnić wiceprzewodniczącego do kierowania pracą Komisji lub reprezentowania jej na zewnątrz.
4. Sekretarz Komisji zapewnia sprawne funkcjonowanie Komisji i wykonywanie przez nią zadań.
5. Przewodniczących zespołów kierunków studiów wybierają ich członkowie spośród swego grona.
6. Przewodniczący zespołów kierunków studiów przewodniczą posiedzeniom zespołów oraz podpisują podjęte przez nie uchwały.
7. Zespół podejmuje uchwały w sprawach dotyczących wniosków kierowanych przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz dokonywanej akredytacji programowej.
8. Uchwała podjęta przez zespół staje się prawomocna, o ile Prezydium nie zgłosi sprzeciwu w terminie trzydziestu dni od jej podjęcia. Prezydium może zgłosić sprzeciw wobec rozstrzygnięcia podjętego przez zespół w danej sprawie tylko raz. W przypadku zgłoszenia

sprzeciwu sprawa jest kierowana do ponownego rozpatrzenia przez zespół. Zespół ponownie rozpatruje sprawę w terminie 21 dni.

9. Prezydium podejmuje uchwały w sprawach dotyczących akredytacji instytucjonalnej oraz w pozostałych sprawach nie pozostających w kompetencjach innych organów Komisji.

Art. 52. 1. Strona niezadowolona z uchwały zespołu lub Prezydium w danej sprawie może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest rozpatrywany:

- przez Prezydium w przypadku wniosków dotyczących uchwał podejmowanych przez zespół;
 - przez Zespół Odwoławczy w przypadku uchwał Prezydium dotyczących akredytacji instytucjonalnej
- w terminie nie dłuższym, niż dwa miesiące od dnia otrzymania wniosku.

3. Zespół Odwoławczy powołuje Przewodniczącą Komisji. W skład zespołu wchodzi osoby wskazane przez KRASP (3 osoby), KRZaSP (3 osoby), RGSzW (2 osoby), spełniające odpowiednio wymagania, o których mowa w art. 48a ust. 2, oraz Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej (1 osoba).

4. Do uchwał podejmowanych przez Zespół Odwoławczy mają zastosowanie przepisy dotyczące uchwał podejmowanych przez Prezydium jako instancję odwoławczą. Uchwały podpisuje przewodniczący Zespołu.

Art. 53. 1. Organizację i tryb działania Komisji, w tym tryb opiniowania wniosków i dokonywania ocen, tryb wyboru wiceprzewodniczących i przedstawicieli organizacji pracodawców w Prezydium, szczegółowe kompetencje organów Komisji, kompetencje wiceprzewodniczących, tryb ustalania kryteriów formułowania opinii oraz dokonywania ocen, a także sposób wyznaczania ekspertów i recenzentów oraz podejmowania uchwał przez organy Komisji i Zespół Odwoławczy określa statut uchwalany przez Komisję na posiedzeniu plenarnym.

2. Obsługę administracyjną i finansową Komisji oraz Zespołu Odwoławczego sprawuje Biuro Polskiej Komisji Akredytacyjnej, zwane dalej „biurem”.

3. Dyrektora biura zatrudnia przewodniczący Komisji, a pozostałych pracowników biura zatrudnia dyrektor. Przewodniczący Komisji jest właściwy dla dyrektora biura w sprawach czynności z zakresu prawa pracy.

4. Do pracowników biura mają zastosowanie przepisy kodeksu pracy.

5. Szczegółowy zakres działalności biura oraz jego organizację określa regulamin organizacyjny nadany przez przewodniczącego Komisji.

pkt. 44.

lit. a. - proponuje się skreślić. Rektor opracowuje i realizuje strategię ... uchwaloną przez senat. Jaka jest rzeczywista kolejność tych czynności? Co będzie, jeśli senat nie uchwali strategii zgodnej z projektem rektora?

lit. b.

- pkt. 3a – wdrożenie jest jednorazowe; raczej sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem i doskonaleniem systemu.

pkt. 46.

- wyrazy „zgodnej ze strategią” proponuje się zastąpić wyrazami „uwzględniając strategię”.

pkt. 52.

- proponuje się skreślić. Nawet w dużych uczelniach w pewnym momencie skończy się liczba osób spełniających ten warunek, bądź będzie to jedynie kryterium wyboru.

pkt. 56.

Art. 84b.

- ust. 3 – Komisja powoływana jest spośród ekspertów – kto ustala, iż jest to ekspert; ponadto jest to jedyna komisja, której nie dotyczą zapisy o parytecie, kadencyjności, itp.

pkt. 57.

- w ust. 5 proponuje się dodać wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 6”.

- w ust. 6 wyrazy „uznawanej przez władze macierzystego kraju albo” proponuje się skreślić.

pkt. 64.

Art. 94b. ust. 1.

- pkt. 4 lit. a – po wyrazie „uczelni” należy dodać wyrazy „co najmniej”;

- pkt. 5 – co to znaczy 30% najlepszych doktorantów w uczelniach publicznych i niepublicznych – kto ustala taką listę?

pkt. 76.

- proponuje się pozostawienie dotychczasowego ust. 2 w art. 109, mimo rozszerzenia definicji podstawowego miejsca pracy w „słowniczku”.

pkt. 79.

- proponuje się skreślić.

pkt. 80.

- brak przepisu przejściowego.

pkt. 83.

- proponowany art. 112a proponuje się wprowadzić jako art. 118a (wówczas art. 118a stanie się art. 118b) przy jednoczesnym ograniczeniu jego treści do oświadczenia o podstawowym miejscu pracy, bowiem dotyczy on zarówno uczelni, jak i innych jednostek naukowych. Natomiast kwestię możliwości stanowienia minimum kadrowego proponuje się włączyć do art. 9a.

pkt. 84.

- proponuje się skreślić; akt mianowania lub umowa o pracę powinny zawierać informację, czy dana uczelnia jest podstawowym miejscem pracy, bo często oświadczenia składane są w zbyt wielu uczelniach, bez uregulowania spraw wynikających ze stosunku pracy w poprzednim miejscu pracy.

pkt. 85.

- wobec jednoznacznego określenia w ustawie okresu zatrudnienia na stanowisku asystenta i adiunkta osób nie posiadających odpowiednio stopnia doktora i doktora habilitowanego uprawnienia przewidziane dla statutu uczelni budzą wątpliwości.

pkt. 87.

- w art. 124 ust. 1 pkt. 3 wyrazy „lub 2” należy skreślić pozostawiając wyłącznie odwołanie do ust. 1 ustanawiającego obowiązek dokonywania oceny okresowej nauczycieli akademickich, ponieważ ust. 2, tak w obecnie obowiązującym brzmieniu, jak i projektowanym dotyczy częstotliwości, trybu i kryteriów dokonywania tej oceny.

pkt. 89.

- zgodnie z art. 118 ust. 1 na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, w związku z czym proponuje się ograniczenie treści art. 127 ust. 2 do stwierdzenia, iż: „stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”

pkt. 90.

- w art. 129 ust. 1 należy rozważyć uwzględnienie zakładów opieki zdrowotnej.

pkt. 93.

- ust. 3 – proponuje się nadać brzmienie: „Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego dotyczącej wypełniania przez niego obowiązków dydaktycznych uwzględnia się ocenę przedstawioną przez studentów i doktorantów, po zakończeniu każdego cyklu zajęć dydaktycznych. Zasady przeprowadzania tej oceny i sposób jej wykorzystania określa statut uczelni.”

- skrócenie ustawowego terminu dokonywania okresowych ocen do dwóch lat wydaje się nieuzasadnione, zwłaszcza wobec wprowadzenia obowiązku wdrożenia w uczelniach wewnętrznych systemów zapewniania jakości. Władze uczelni będą więc mogły monitorować proces dydaktyczny i dokonywać ocen tych nauczycieli akademickich, którzy nie wywiązują się należycie ze swoich obowiązków. Ocena może być dokonywana - w czasie krótszym niż 4 lata - na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony. W art. 132 proponuje się uwzględnić regulacje dotyczące dokonania obowiązkowej ponownej oceny po roku od otrzymania przez nauczyciela akademickiego oceny negatywnej, co jest uzasadnione zarówno dbałością o jakość kształcenia, jak i postanowieniami obecnie obowiązującego art. 124 pkt. 3.

pkt. 95.

- budzi wątpliwości propozycja uchylecia w art. 134 ust. 2, który stanowił dotychczas podstawę przyznawania nauczycielom akademickim przygotowującym rozprawę habilitacyjną urlopu naukowego. Biorąc pod uwagę fakt, iż zgodnie z nowymi regulacjami prawo do urlopu naukowego przyznawanego co siedem lat będzie przysługiwało wyłącznie osobom z tytułem naukowym profesora, proponuje się przyznanie prawa do sześciomiesięcznego urlopu naukowego osobom przygotowującym się do postępowania habilitacyjnego, zwłaszcza że prawo do płatnego urlopu naukowego zachowują osoby przygotowujące rozprawę doktorską.

pkt. 101.

- wprowadza niezdefiniowane pojęcie egzaminu otwartego.

pkt. 103.

- wyrazy „organizacja i tok” proponuje się zastąpić wyrazem „regulamin”.

pkt. 104.

- niepotrzebnie usztywniono zapis o czasie studiów;

- proponuje się skreślenie ust. 2, wobec przyznania uczelniom prawa tworzenia własnych programów kształcenia i określania jego efektów. Natomiast w odniesieniu do kierunków, o których mowa w art. 9b, kwestia ta może być rozstrzygnięta w określonych przez ministra standardach.

pkt. 105.

- proponuje się w ust. 3 pkt 1 skreślenie wyrazu „istniejące”, bowiem są to wszystkie tytuły zawodowe nadane dotychczas, nie tylko na podstawie przepisów wykonawczych do ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, a po wyrazie „zawodowe” dodanie wyrazów „nadawane na

podstawie przepisów obowiązujących w dniu wejścia w życie ustawy zmieniającej ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym”.

pkt. 107.

- wątpliwości budzi ust. 1 w art. 168a, czy rzeczywiście zamiarem projektodawcy było stwierdzenie, że uczelnia może prowadzić studia o profilu zawodowym przy udziale podmiotów gospodarczych, czy też, że uczelnia studia o profilu zawodowym może prowadzić przy udziale podmiotów gospodarczych? Ponadto uwaga, jak do pkt. 1 lit. 18e.

pkt. 108.

- w pkt. 2 w ust. 1 wątpliwości budzi zapis „i spełnia warunki określone na podstawie ust. 2”, w którym jest mowa o warunkach rekrutacji, bowiem ust. 1 ustala generalnie, że „do odbywania studiów może być dopuszczona osoba, która spełnia warunki rekrutacji ustalone przez uczelnię”. Ponadto po wyrazie „tytuł” proponuje się dodać wyraz „zawodowy”.

- w ust. 5 proponuje się wyraz „dojrzałości” zastąpić wyrazem „maturalnego”, a także dodanie odrębnego ust. obligującego uczelnie do określenia warunków rekrutacji na studia II stopnia.

W założeniach do ustawy przewidziano odejście od obowiązku uznawania za podstawę rekrutacji egzaminu maturalnego. Co spowodowało tę zmianę?

pkt. 110.

- art. 170a – w ust. 3 mówi się o drugim kierunku studiów, ale nie wiadomo:

- czy chodzi o drugi kierunek na tym samym, czy innym poziomie studiów?
- czy chodzi o studia w tej samej, czy także w innej uczelni publicznej?
- czy mówiąc o 10% najlepszych studentów chodzi o studentów „tej uczelni” czy „tej jednostki organizacyjnej”, czy tego kierunku (są uczelnie, w których kilka jednostek prowadzi ten sam kierunek studiów),
- stwierdza się, że uprawnienie do studiowania drugiego kierunku musi być wykorzystane „w okresie trwania studiów” co oznacza, że ustawa narzuca w tym zakresie studia równoległe, a nie „sekwencyjne”. Dlaczego?
- ust. 6 i 8 są sprzeczne. W jednym mówi się, że „szczegółowe kryteria zaliczania do 10% określa statut uczelni”, a w drugim, że minister określi „sposób i kryteria wyłaniania 10%”.

- art. 170b – budzi wątpliwości nieuwzględnienie specyfiki także innych kierunków studiów (np. dyrygentury, reżyserii) i ograniczenie regulacji wyłącznie do kierunków związanych z produkcją filmową.

pkt. 111.

- skreślenie ust. 1 w art. 171 powoduje także zrezygnowanie z możliwości studiowania „innych przedmiotów, także w różnych uczelniach” – czy rzeczywiście taki był zamiar projektodawcy?

pkt. 127.

- ust. 5 – w ogóle nie nadają uprawnień, czy bez postępowania nostryfikacyjnego?

UWAGI DO ART. 2.

USTAWA O STOPNIACH NAUKOWYCH I TYTULE NAUKOWYM ORAZ O STOPNIACH I TYTULE W ZAKRESIE SZTUKI

pkt. 1.

- proponuje się jednoznacznie stwierdzić, iż minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi: obszary wiedzy, dziedziny nauki i sztuki oraz dyscypliny naukowe i artystyczne, uwzględniając dotychczasową klasyfikację dziedzin i dyscyplin, a także ich rozwój.

pkt. 4.

- ust. 2 proponuje się skreślić, bowiem jego treść jest powtórzona w ust. 3, natomiast brakuje regulacji zawartych w dotychczasowym art. 6 ust. 3.
- ust. 4 – tylko jedną jednostkę można wskazać jako podstawową, w związku z czym niezbędna jest stosowna zmiana redakcyjna.

pkt. 8.

- w art. 11 ust. 2 powinno być: „... posiadanie co najmniej przyjętej do druku...”.
- w art. 12 w ust. 1 pkt. 4 proponuje się dodać na początku wyrazy: „zdała egzamin z języka obcego nowożytnego lub...”.
- art. 13 ust. 7 – zamieszczanie rozprawy na stronie internetowej jest niedobrym pomysłem z uwagi na brak możliwości ochrony przed korzystaniem z tekstu w sposób nieuprawniony; rozprawa z reguły jest podstawą publikacji artykułów lub monografii. Ponadto rozprawy mogą zawierać materiały wizualne i źródłowe, na publikację których nie wyrażano zgody, a dotychczas były umieszczane w rozprawie na podstawie przepisów o rękopisach.

pkt. 9.

- proponuje się skreślić jako merytorycznie nieuzasadniony, a ponadto różnicujący uprawnienia osób, które uzyskały „Diamentowy Grant”.

pkt. 10.

- ust. 3 i 4 proponuje się nadać brzmienie: „3. W przypadku, gdy przewód doktorski jest prowadzony wspólnie z inną szkołą wyższą lub placówką naukową, w tym zagraniczną, czynności przewodu doktorskiego, o których mowa w art. 14 ust. 2, kończą się uchwałami podejmowanymi w trybie określonym w porozumieniu. 4. Przepis art. 14 ust. 5 stosuje się odpowiednio”.

pkt. 11.

– ust. 4 – minister powinien określać standardy oceny, a nie kryteria, zwłaszcza iż wymienione w projektowanym przepisie kryteria w istocie są standardami.

pkt. 13.

– proponuje się dodanie w art. 18 ustępu 2 określającego czynności w postępowaniu habilitacyjnym.

pkt. 14.

Nowa procedura postępowania habilitacyjnego jest chaotyczna, a terminy określone nieprecyzyjnie i mało realnie.

– w ust. 1 przewiduje się, iż kandydat kieruje do CK wnioski wraz z autoreferatem, a zgodnie z art. 31 minister ma określić dokumenty, jakie powinna przedstawić osoba ubiegająca się o wszczęcie postępowania, czy pozostałe dokumenty nie będą kierowane do CK? – ust. 7 na to by wskazywał, czy też chodzi tu o skierowanie wniosku wraz z dokumentacją, o której mowa w art. 31 pkt. 1 ?

– ust. 3 – nie określono, od kiedy biegnie 7 dniowy termin, czy od daty otrzymania przez CK wniosku? Jeśli tak, to CK musiałaby być instytucją pracującą w sposób ciągły, a więc należałoby zmienić jej formułę.

Ponadto w ustawie nie określono wymagań, jakie ma spełniać wniosek, w związku z czym oczekiwanie, iż CK dokona oceny w tym zakresie jest nieuzasadnione.

– ust. 5 rodzi pytanie kto i według jakich kryteriów będzie określał międzynarodową renomę? Ponadto jeżeli CK i jednostka wyznaczają te same osoby, co przy unikatowych specjalnościach jest możliwe, to która instytucja będzie musiała skorygować swą propozycję?

– ust. 8 – termin powinien być liczony od dnia otrzymania przez recenzenta dokumentacji, a nie powołania go. Ponadto CK przekazuje tylko wniosek i autoreferat, a co z pozostałą dokumentacją?

– ust. 10 – jakie znaczenie może mieć wybiórczo przeprowadzona rozmowa, zwłaszcza o planach na przyszłość? Powinno pozostać kolokwium habilitacyjne.

– ust. 11 i 12 – rada podejmuje uchwałę na podstawie opinii Komisji, która działa przy CK, po czym CK rozpatruje odwołanie od tej uchwały – konstrukcja prawna co najmniej dyskusyjna.

pkt. 15.

Art.20

– ust. 1 – czy rada wykonując czynności, o których mowa w art. 18a ust. 3 i ust. 5 pkt. 2 nie będzie podejmowała uchwał?

– ust. 7 – chyba chodzi o osobę nie posiadającą tytułu profesora lub stopnia doktora habilitowanego, a nie nie spełniającą wymogów art. 6.

pkt. 16.

– ust. 1 – prawo wniesienia odwołania powinno dotyczyć także pozostałych czynności, o których mowa w art. 18a. Ponadto nowa formuła postępowania habilitacyjnego wymaga także zmian w procedurze odwoławczej (patrz uwaga do pkt. 14).

pkt. 18.

- art. 22 i 23 – proponuje się uwzględnienie także osób przygotowujących się do postępowania habilitacyjnego (por. uwaga do pkt. 95);
- art. 26 ust. 3 – wymagania (3 x funkcja promotora + 3 x funkcja recenzenta) mogą być trudne do spełnienia w przypadku specjalności unikatowych/niszowych (np. języki martwe);
- art. 26 ust. 4 – kandydat ma otrzymać tytuł naukowy a oceniane będą jego umiejętności menedżerskie. Takie wymagania powinny być formułowane wobec osób ubiegających się o funkcje kierownicze.

pkt. 20.

– w art. 30 ust. 1 powinno się także uwzględnić sekretarza i członków Komisji, o której mowa w art. 18a

pkt. 22.

– ust. 1b proponuje się po wyrazie „działań” postawić kropkę, a pozostałe wyrazy skreślić (por. uwaga do pkt. 33).

Uwaga ogólna dot. Art. 1 i Art. 2 – nie określono, która instytucja będzie dokonywać oceny studiów III stopnia.

Uwagi do art. 16.

– ust. 3 jest sprzeczny z nowo wprowadzonym w art. 20 ust. 8, zgodnie z którym pozwolenie wydaje się na czas nieokreślony.

Uwagi do art. 19.

– w ust. 2 ostatnie zdanie należy skreślić.

Uwagi do art. 31.

– liczba pracowników nie zmienia się, pojawia się natomiast wymóg zatrudnienia w jednostce jako podstawowym miejscu pracy, dlatego też wyrazy „co do liczby pracowników” należy skreślić i dokonać stosownej zmiany redakcyjnej.

Uwagi do uzasadnienia

Wzrost zadań Państwowej Komisji Akredytacyjnej oznacza również zwiększenie zadań Biura PKA, a tym samym konieczność zwiększenia liczby etatów o co najmniej trzy oraz odpowiedniego zwiększenia środków na wynagrodzenia osobowe. Ogólna informacja zapowiadająca zwiększenie budżetu Komisji w latach 2011-2013 nie wydaje się wystarczająca, zwłaszcza, że w kontekście aktualnego niedoboru środków finansowych, spowodowanego corocznym wzrostem realizowanych przez Komisję zadań.

Rok	Budżet działu 803	Budżet BPKA	Procentowy udział budżetu BPKA w budżecie dz. 803
2006	9 719 919 000	5 917 000	0,06087
2007	10 427 604 000	7 127 070	0,06835
2008	10 744 700 000	7 290 298	0,06785
2009	11 447 325 000	7 980 000	0,06971
2010	11 537 412 000	7 905 000	0,06852

W latach 2002-2009 Komisja rozpatrzyła ogółem ponad **3800** wniosków o nadanie lub przywrócenie uprawnień do prowadzenia kształcenia na określonych kierunkach i poziomach studiów, z czego ponad **1900** zaopiniowała pozytywnie (w latach 2008 - 2009 łącznie oceniono **751** wniosków, w tym pozytywnie - **397**). Oznacza to stały i znaczny wzrost liczby jednostek i kierunków podlegających ocenie: w pierwszej kadencji Komisja przeprowadziła **980** ocen, w drugiej – **1341**, a w pierwszych dwóch latach trzeciej kadencji - **1027** (w 2008 r. - 407, a w 2009 r. - 620). Wzrost liczby jednostek do oceny nie wynika jedynie ze

zwiększającej się liczby tych, w których zakończono pierwszy cykl kształcenia. Jest spowodowany także koniecznością dokonywania kolejnych ocen, w tym w jednostkach prowadzących kształcenie, którego jakość budziła zastrzeżenia (oceny warunkowe lub pozytywne wydane na okres krótszy od maksymalnego, określonego w Statucie PKA).

Tendencja wzrostowa utrzymuje się nadal. W bieżącym roku (do końca kwietnia) przekazano do Komisji o 11% wniosków więcej, niż w analogicznym okresie roku ubiegłego, co w przyszłości będzie miało wpływ na wzrost liczby ocen.